

# ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ.  
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.  
504-060.  
Конто почт. шлях. 143.322.  
Адреса для телеграм:  
„Діло“, Львів.  
Головний Редактор прий-  
має від 11—12 год. перед-  
полуднем.  
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ.  
Місяця 5-90 зол.  
Чвертьріччя 13-90  
Півріччя 26-90  
Річно 50-90  
ЗА ГРАНИЦЕЮ:  
В Америці 1 долар, фран-  
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.  
фр., Чехословаччині 30 ч. н.  
— в усіх прочих краях по  
750 зол.

Телеф. Редакції: 219-41.  
Друкарня: 229-26.  
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ  
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-  
СТРАЦІЇ.  
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА  
20 сот.

## Підготовка протилетунської оборони ССРСР.

МОСКВА, 17. 6. ПАТ. У органі „Оссовіяхі-  
му“, „На сторожі“ голова ради протигазової  
оборони ССРСР Бєліцький стверджує, що цього  
року було у плані підготувати коло 3.000.000  
членів та коло 100.000 інструкторів. До 1. трав-

ня ц. р. підготувати 1.450.000 членів та 30.000  
інструкторів. Разом має союз протилетунської  
та протигазової оборони 2.800.000 членів та  
66.000 інструкторів.

## Становище бритійських доміній до санкцій.

ЛЬОНДОН, 17. 6. ПАТ. Мін. Іден відбув на-  
раду з високими комісарями доміній у Льон-  
доні, щоб познайомитися зі становищем домі-  
ніальних урядів до справи санкцій. Австралія  
домагається рішуче припинення санкцій, бо че-  
рез них у великій мірі втратила обемистий іта-  
лійський ринок на свою бавовну. Проти санкцій  
висловилися також Канада і Нова Зе-  
ландія, лише Південно-африканська Унія має ще  
деякі застереження.

З огляду на те слід сподіватися, що брит.  
уряд рішиться припинити санкції; завтра мін.  
Іден присвятить цій справі промову у палаті  
промад.

### ПУБЛИЧНА ОПІНІЯ ЗА АБІСИНІЮ.

ЛЬОНДОН, 17. 6. ПАТ. Товариство прияте-

лів Абіссинії зложило прем. Болдуїнові меморіал  
з домаганням не визнавати анексії Абіссинії та пе-  
ревести подібне рішення у Лізі Націй, а крім  
того загострити санкції.

### ФРАНЦУЗИ ПРОТИ САНКЦІЙ.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Протисанкційний комі-  
тет збирає підписи під петицією, яку представ-  
лять прем. Блюмові та мін. Дельбос перед ви-  
їздом до Женєви.

### НОВИЙ БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР.

ЛЬОНДОН, 17. 6. Райтер. Віцеміністра за-  
корд. справ Стенсона замінували першим ко-  
місарем (міністром) публичних робіт на місце  
Горі, що обняв теку колюній.

## Французський страйк у цифрах.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. За два минулі дні в па-  
риській промисловій окрузі вернулося до праці  
коло 200.000 робітників. Тепер ще страйкує  
80.000 робітників, з того у транспортному про-  
мислі 800, у конфекційному 2.750, у харчевому  
3.420, у пристані та доках 4.000, у малярському  
промислі 4.000, у хемічному і фармацевтичному  
4.168, у металургічному 6.125, у товарових до-  
ках 32.000, у дрібних підприємствах 3.700.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. В Руені пристаневі, ме-  
талеві та хемічні робітники вернулися до праці,  
загє в Бордо страйк поширився і на деревний  
промисл.

### СТРАЙК У МАРОКУ.

КАЗАБЛЯНКА, 17. 6. ПАТ. В одинокій маро-  
канській цукроварні у Казаблянка вибух окупа-  
ційний страйк; застрайкували також робітники  
підприємства сталевих конструкцій. Страйк об-  
няв також містечко Корібога, заселене 5-ма тис-  
ячами робітників копалинь фосфатів. Страйкарі  
залили електричні та самоходові гаражі — зрє-  
штою хід страйку спокійний.

## В Танжері привернули лад.

КАЗАБЛЯНКА, 17. 6. ПАТ. Влада Танжеру  
розв'язала міжнародне робітничє товариство, яке  
організувало терористичні та саботажні акти і  
депортувала до Іспанії 13-ох агітаторів. Край-  
нім елементом не пощастило їх відбити вні зор-  
ганізувати протестаційного страйку. Щойно те-  
пер запанував у Танжері спокій.

## Загострення в Палестині.

ЕРУСАЛИМ, 17. 6. ПАТ. Араби приготують  
на нині демонстрації, щоб пошанувати па-  
м'ять 3-х арабів покараних смертю підчас заво-  
рушень 1930 р. Жиди евакуювали старі ділянки.

### Девізіві обмеження в Абіссинії.

АДІС АБЕБА, 17. 6. ПАТ. Влада заборонила  
від нині вивіз вартісних паперів і девіз та уста-  
дила курс талара на 5 лірів.

### ЧОЛОВИТЯ АБІС. ВОЖДІВ.

АДІС АБЕБА, 17. 6. ПАТ. У пров. Шоа зло-  
жив італ. влада чоловічню Ліду Кордофа, у  
пров. Тігре — один князєвич з трьома баламба-

рами та 26-ма войовниками. 7. і 9. ц. н. у кіль-  
кох більших містах місцеві нотаблі підписали  
акти підданства на публичних зборах.

В цьому місяці не забуваймо  
про стрілецькі могозани й укра-  
їнських імігалістів!

### ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

## „ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА 20.

приймає до забезпечення:

від огню: хатні й господарські рухомости, ху-  
добу, пашу, збіжжя, товари, як теж будинки  
вільні від примусу забезпечення,  
від крадежі з вломом: домашнє урядження, го-  
варі в крємницях і складах, готівку, векселі,  
вартісні папєри, урядження церков, канцє-  
зарій і бюр, машини до писання і раху-  
вання і т. п. 2065

## „Хвилюючі поголоски про переговори з українцями..“

Львів, 17. червня 1936.

„Звійонаек Офіцерув Резерви“ це одла з наї-  
повакійніших суспільних, навіть станових, навіть  
військових, польських організацій, остиільки  
впливової організація, що в її рядах перебувають  
чайже люди, що займають важливіші становища  
в державі, і що вона — поруч із Звійонаком Лєгіо-  
ністів — найбільш обличена до військових кол.  
Тому не дивитися, що на віздах тієї організації  
бувають представники цивільної і військової вла-  
ди. І не дивитися, що на цьогорічному візді поль-  
ського союзу резервних старшин у Львові був і  
урядуваний віцевоєвода Соханський і командит  
ДОК VI. ген. Літвінович, президент міста, і город-  
ський віцєстароста і чисельні представники ріж-  
них ресортів влади. Очевидно, що візд замаяфє-  
стував свій проурядовий характер відповідними  
оказками та привітними телеграмми. Після того  
пішла ділова орація по 6-ти комісіях, яка закін-  
чилась прийняттям нини резолюції.

Ясна річ, що на першому місці серед тих ре-  
золюцій стоїть голосна нині у Польщі справа  
оборони. Візд проголосив „волицьку готовність ре-  
алізувати зисувале початковим покладом масо обо-  
рони краю, яке стане тією власною ідеєю поль-  
ського громадянства, що спонукає до тривкого  
вісповня всіх сил народу та стане дорогою до ви-  
ходу з теперішніх господарських відносин“. Служ-  
бно і лєгічно з цією резолюцією в'язється чер-  
гова — проти комунізму. Але слухаймо далі: далі  
чуюмо резолюцію від адресою польських послів і  
сенаторів із східно-галицьких земель, щоб вони  
„створили комплекс засобів, які успішно проти-  
ставились би переходові земель у південно-східних  
воєвідствах у непольські руки“. Окрема резолю-  
ція торкається ще спеціально національних справ,  
конкретно, справ польсько-українських. Читавмо  
про це бущально у польських газетках („Вєк Но-  
ви“, „Дєньни Польські“) таке:

„...Одна з точок резолюції торкається  
національних справ на тлі згаданих пого-  
лосок про переговори з українською націо-  
нально-демократичною партією і домагається  
освідомлюючої акції для привернення поль-  
ському народові назад зрутенізованих мас та  
урядового спростування глибок метрик, пля  
нової поселенської акції цілими колюніями  
 („осадами“) при сезидній поселенцї...“ 6-ше  
там резолюції про будову косяцалив, поль-  
ських шкіль і т. д. Наприкінці є вишок „колю-  
тики сильної руки“.

Здається, що ідеологічно-політичне об-  
личтя того останнього львівського візду не під-  
лягалє вже ніякому сумнівові. Що правда, не може-  
мо ніяк второпити, як уявляють собі члєни того  
візду організацію оборони держави, коли тут же  
проголосують тезу, які кількоміліоновє украї-  
нське населєння у приворожних воєвідствах му-  
сить мобілізувати на протипольський п'ятерформ!  
Як можна казати про „волицьку готовність до ре-  
зидції масо оборони краю“ та реалізувати те та  
ого покладками до колюніяній східно-галицьким



Лікар Загального Шпиталю у Львові  
і ординатор урологічного відділу „Нар.  
Лічниці“

## Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію  
на вул. РУСЬКУ 16. I. пов.

Орд. від 3—6.

Тел. 108-85.

2270 3-3

спавпоризованих і перелюднених земель імпортованим елементом, а обуреними окликами проти того, щоб місцевий український селянин міг на законній дорозі поборити своє карлувате господарство (з якого не може вижити) а того залучує землі, до якого має святе право поту! Не розуміємо цього способу думання авторів тих резолюцій, вате розуміємо знаменито одно: навіть ті польські організації, які стоять на проурядовому становищі та знаходяться у сфері беззапобіжних впливів германських польських державних чинників, — манифестують сьогодні своє протиукраїнське становище. У присутності представників цивільної та військової влади зібрання висловлюють у формі спеціальних резолюцій „схвалювання“ з приводу „оголошення про переговори“ з провідною українською політичною партією. Не радість, не задоволення, підтримав аргументами потреб оборони краю, — лише „схвалювання“. І те схвалювання таке, що висловлюється у вигляді вимог, які безпосередньо звернені проти найбільшійших позицій української національної, ба навіть просто фізичної екзистенції!...

Рік тому ті самі польські суспільні організації (не знаємо, чи якраз Зайонзек Офіцерів Резерви, але нпр. Львівський Офіцерів і ін.) оголошували збірні відозви до польського населення, щоб воно голосувало на спільні польсько-українські листи та „вистали“ виборчий компроміс, як мало не початок нової епохи в історії двох народів. Ті самі організації визнають сьогодні польських послів і сенаторів, що вийшли зі спільних листів і ніколи при жодній виборчій практиці не дістали б у цих округах мандатів, тих польських послів і сенаторів, які походять з округ а більшістю українського населення і самі організували спільну регіональну групу, — щоб вони тепер організували „комплекс засобів“ проти права українського автохтонного населення набувати землі!

Пан Клядімш Грабик, безумовно під враженням того львівського зібрання, бо зараз у черговому числі „Дзвіника Польського“, висловлює свою радість, що його „поради“, щоб в реформах у користь українців „не опинитись“, — надали послух і що „нічого не діється“. І за цей минулий рік, в якому „нічого не діється“, пішла й далі де інтенсивна мобілізація польського громадянства проти всякого порозуміння з українцями. Бож порозумінням не можна назвати стан, в якому українці мають з приємною умішкою прикладатись видозміну, як на зборах, в яких беруть участь найвищі представники місцевої влади, падають резолюції про колонізацію! „Терпеливість і методу вичікування“ поручає п. Грабик в органі, залежному від урядових чинників, вказуючи як аргумент проти „уступок“ у користь українців („уступками“ називається частинний зворот колишнього українського стану посідання) — радикалізацію настроїв українських мас. „Польське громадянство не живе тільки словами українських парламентаристів... Вогища задрознення діють постійно і триваю по стороні українській...“ І тому „збави санацийних організацій рішають потребу „сильної руки“, опертій на колонізацію. Очевидно: колонізація і „сильна рука“ це знаменитий засіб для примирного настроювання українських мас...

Українські маси реагують на таку тактику польського громадянства радикалізацією, яка дійсно не підлягає ніякому сумніву. Бо кожна акція викликає реакцію. Коли польське громадянство рахує, що громадянство українське буде приглядатись таким збавам байдужо і реагувати на них лише декламаціями про потребу згідливості двох народів для вищих цілей, — то може у цьому грубо розчаруватись.

ік.

### ПЕРЕД РЕВІЗІЄЮ ЛИТОВСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

РИГА, 17. 6. ПАТ. Як подає ковенський чл. сопис „Явизаск Зініос“, першим завданням воювого лит. парламенту буде: опрацювати проект нової конституції та змінити закони дотично цинального стану; в цій останній справі слід очікувати рішучого спротиву духовенства.

### ПРОТИЯПОНСЬКИЙ КУРС У КАНТОНІ.

КАНТОН, 17. 6. ПАТ. Кант. уряд рішучо відкинув домагання японського лівинини протитяп. якию в Півд. Китаю.

# Зїзд німецьких правників у Ляйпцігу.

(Від власного кореспондента в Берліні).

В осідку Найвищого Суду Німеччини Ляйпцігу відбувся від 16.—19. травня ц. р. зїзд німецьких правників, що був рівночасно п'ятим зїздом Союзу Націонал-соціалістичних Німецьких Правників (Бунд Нац. Соц. Дойчер Юрістен). Організацію ту заложено в 1928 р. як товариство правників-членів Націонал-Соц. Роб. Партії. Провід і організацію німецького правничого стану поручив тоді А. Гітлер теперішньому міністрові Фр. Франкові, якому в часі цього річного зїзду надано титул „райхсрехтсфїрер“. Під теперішню пору має Союз 85.000 членів і є найбільшою організацією правників не тільки в Німеччині, але в цілому світі.

З нагоди Зїзду змінено вживану дотепер між народно назву „юрист“, що є походження римського на чисто німецьку назву „Рехтсварер“ — сторож права. Зміна назви символізує намагання змінити підстави права згідно з програмою державної партії, що домагається „заступити римське право, яке служить матеріалістичному упорядкуванню світа загальним німецьким правом“.

Узасаднюючи зміну назви говорив міністер Франк в одній із своїх промов: „Більш як перед гріста літами прийшли до Німеччини перші юристи. Тодішні докторес юріс принесли зі собою чуже право, проти якого бореться Нац.-Соц. Роб. Партія. Нині ми значно віддалилися від юристів, що належать до тої школи. Ми хочемо бути оборонцями права й хочемо тим так збагородити поняття юриста, так його скріпити і так очистити, щоб відродити поняття „рехтсварер“... „Ми маємо історичну місію дбати про те, щоб імя вождя перейшло до вічності, також як представника справедливості“.

В третій Німеччині це другий зїзд правників. Перший відбувся три літа тому теж у Ляйпцігу; на тому зїзді установлено напрямні лінії нового німецького права. Ціллю цього річного зїзду було дати огляд того, що з наміченого вже зробили, а що ще лишається. „Що зроблено на полі законодавства в тих трьох літах, — то це тільки ті частини законодавства, що — говорив міністер справедливості д-р Гітлер найменше годилися з нац.-соц. способом думання й які зараз і безпосередньо треба було

прикласти до нового способу думання й нового відчування“.

Загалом з наукових відчитів та з численних промов високих державних та партійних достойників — як Геббельс, Франк, Гесс, Гітлер і ін. пробивалось намагання шукати та давати підставу до нових доріг у німецькому законодавстві. Закони повинні бути не збіркою не порушних понять і правил, а повинні безпосередньо лучитись з життям народу. Суддя, як що він має бути народним суддею, не повинен бути вузьким юристом, а в першій мірі людиною та членом суспільності. Ось слова з кінцевої промови міністра Франка, характеристичні для теперішнього способу думання: „Німецьке право знову визволило свою голову, а його кричав горде обличчя світить над твором наших днів як святочний символ незнищальної сили нашої германської культури. Ідеалізм прийняв ми в німецькому праві як ціль і методу. Тому поняттю права великому й малому надали ми тварю місію: по всі часи бути на послугах нашого народу“.

З другого боку загально підкреслювали звязок права з партією і державою. „Кожне право — говорив Гесс — є політичною діяльністю. З духа і з історії даної держави мусить суддя видавати присуди. Абстрактне право вчених, яке було в хмарах і не має ґрунту під ногами, в практиці не повинно існувати“. Правник при рішенню кожної справи повинен ставити собі питання: Як поступив би в тій справі вождь? Чи його рішення згідне з націонал-соціалістичним сумлінням народу?

На зїзд прибуло кожо 30.000 правників з усіх сторін Німеччини. Відкриття і замирення відбулось в величезній галі на виставовій площі технічних ляйпцігських торгів. В неділю вранці зібралися учасники, упорядковані за округами, на величезній площі Августа, щоб перейти вулицями міста перед будинок Найвищого Суду. Незвичайний порядок робив таке враження, що бачимо не 30 тисяч вільних людей у ріжних віці і на ріжних становищах, а здисципліновану армію. Організацію зїзду, плянову і обдуману до найменших дрібниць, можна було тільки подивляти.

## ГУЦУЛЬСЬКІ ГАРАЗДИ.

Помічення і міркування.

Гуцульщина — розкішна країна диких гірських краєвидів, туристичних плаїв і лещетарських теренів, прегарний верховинський шмат землі, заселений гордим верховинським племям з усією його благородною традицією і баристим побутом, — доставляє в останніх часах чимало актуальної тематики для публіцистичних міркувань нашої і чужинної преси, і перестав бути тільки екзотичним сюжетом творчості нашого та чужинного мистецтва та письменства.

У парі з зацікавленням гуцульською верховиною і її людом — іде жива пропаганда кліматично-туристичних її вартостей.

І гмірно літом на Гуцульщині. Хмарою зіжджаються туди літники, туристи, принагідні дослідники „екзотичного“ фольклору, — а за ними тягнуться вантажні вози всяких міських підприємців, перекупців, ремісників, крамарів — тощо (здебільша неарійського роду) та вміло експлуатують літвисько-туристичні можливості гуцульського терену. І коли товчок до пропаганди Гуцульщини вийшов із бажання матеріальної допомоги бідним верховинцям, — то досвід виказав, що інтенція розминулася з практичними наслідками.

Організація літниць пішла по напрямних повної самовистарчалності міського елементу і гейби свідомо поминула існування місцевого населення. Попросту китайським муром безсердечної байдужості відмежувались літництва від гуцульського села, а це останнє, бідне гуцульське село осталося хіба фольклорним предметом нешкідливого зацікавлення і — людським резервуаром для дрібніших послуг літникам. Відома річ — літники й туристи дають зробити чимало грошей, — але гроші ці замість у гуцульські руки правних власників землі йдуть у кишені спритних підприємців та ріжних кліматичних урядів. Усі найважливіші й рентабельні роботи виконують зайшли люди, — а для місцевого населення лишаються мучлені за

рібкі пансіонних наймитів, клунжових носіїв, водоносів і візників. Навіть у цьому ділі зустрічаються гуцули з обмеженнями. До клунків допускають лише „номерових“ залізничних носіїв, яких поручає повітовий „Стшелец“, а візництво здебільша у руках міських жидівських візників, що приїжджають сюди за своїми клієнтами. Лише до поміччї добирають собі вони гуцульських хлопчаків — для фірманування. Для гуцулів остається хіба достава ягід, — ну й прощаний „промисл“. Навіть під оглядом запотребування на гуцульське мистецьке виробництво — вказують літники дивовижну само-вистарчалність. Їх невибагливий естетичний смак заспокоюють — крамнички з фабричною тандитою, що шобльово імітує народне виробництво. А тимчасом правдиві гуцульські мистці вистомоють зі своїми вартісними виробами при людних хідниках.

Звідси на Гуцульщині дальше нужда і голод. Туристичне зацікавлення і сезонна фреквенція у гуцульських літницях дуже мало користи принесли тамошнім селянам. Побіч отих згаданих дрібних послуг і може збільшеного збуту молока (навіть і тут зустрічаються гуцули з конкурентією, бо побіч своїх молочарень, як Массосоюзні крамнички в долині Пруту, — зустріне там уже „Малопольські Зайонзек Мленарські“ й жидівську „Хему“) — гуцули більше не користають від літників. Хіба ті багатші, що мають гарні хати й можуть їх за кількадесят золотих віднаймати. Самі йдуть тоді жити до тісної комори, яка так під оглядом гігієни, як і вигоди робить жахливе враження і пригода радше для скоту, ніж для людей. Автім на гуцульські, звичайно мало охайні хати, попит невеликий, — коли довкола багато пристойних віл і пансіонів.

Побіч цих дрібних прибутків, що їх дає гуцулам ця свого роду літня колонізація, — при-внесла вона їм теж чимало моральної шкоди. Це легко заважити, порівнюючи сьогодні життя



і характер гуцулів з долини Черемошу й долини Пруту.

Тоді, коли мало доступні для міського елементу гуцульські села над Черемошем живуть ще майже патріархальним питомим своїм життям без блісну імпортіваної „культури“, — добайливо плекають красу рідної нощі, зберігають давні звичаї і мову, коли гордяться своїм походженням і бережуть вартостей свого побуту, — тоді найбільш доступна комунікаційна доля Пруту не витримала напору чужих, дешевих впливів, що прийшли сюди вперше з літницькою імміграцією. Тут затримався барвний характер гуцульського побуту. Село просто не робить враження села, — воно придалене сотніми поверхових віть (здебільша жакдівого „стилю“, пристосованого до семітських мешканців), — соромливо ховається по „грудках“ і проваллях.

Одночасно з розвитком літницького промислу прийшла тут і павперизація села — а з нею і пролетаризація гуцульського населення. Гуцули, власники цієї землі, з зустрічі з міським капіталом вніесли поразку (подібне явище зайшло в наших нафтових басейнах). Очевидно, що допомогла тут хвиля міської деморалізації, що так швидко захопила несвідомих людей гуцулів. Що кращі парцелі перейшли в чужі руки, а добути з продажі гроші гуцули швидко проїли та пропили. Давні „газди“, горді, щирі, хетні, — затратили свої звичаї й честь. На місці давніх вартостей старосвітського життя прийшов гріш — і за нього ніяк купиш усе у давнього газди зелених верхів. Він сьогодні

вже наймит і така його психіка. А яка вона далека від давньої питомої гуцульської психіки!

Дальший вислід цих проявів — це затрата прегарних народних звичаїв і помі. Замість „кривань“ — зустрінете вже тандитні капелюхи або міські кашкети, — замість постолів черевиків й „мешти“, а замість прегарних „малчурів“ — вдягають гуцули шовкові панчохи (малпунія міських наймиток). Дешевий переклад поволі усуває вишнє гуцульське радіо. Не обійшлося теж без засмічення рідної мови; замість привітного „славайс“ — почуєте від гуцула „дзіддобри“, чи яке інше „дайньку“.

І мало вже тут у гуцулів серця для своєї давнини і звичаїв. Коли ті звичаї й заховалися де-небудь, то гадять на них, як на театральний реквізит. Як дивовижно вивозять гуцулів на торговнища, показують їх як медведів або кабанів, за який гріш фабрикація гуцульських делегацій сіє тільки деморалізацію без ніякої користі ані для гуцулів ані для польської держави.

Очевидно, що в ще чимало гуцулів гідних свого ймення і походження, які всією своєю волею протиставляють пліткій політурі зайшлого елементу та плекають традицію давніх звичаїв. Головно молоде покоління, виховане у просвітницькій читальні, виказує неабияку ідейність й охоту до організованої самооборони. Очевидно, що в своїй праці зустрічається воно з важкими перепонами з боку адміністраційних чинників, яким не до вподоби гуцульське відродження. Богдан Олесницький.

**18 зол. ДЗЕРКАЛО** у фабриці М. ВИН у Ягйовцях ч. 24. Шліфоване 50 x 100 мм. Тел. 232-53.

признавши лугує голос українців про Чехословаччину. Тут наведено уступ з „Дер Внер Тар-у“ про те, що „українські студенти були найкращими в усіх еміграції. Чехословаччина може бути горда на виконання завдань своїх українських шкіл, зокрема на те, що для своїх сусідів пихувала здібних робітників, які завжди діяли на Чехословаччину як на матірню землю свого вишколення“.

В цій замітці згадано також статтю, яка була свого часу вміщена в „Ділі“ в оборону Закарпаття від азіатів. Мадяришини. „Вдячність є таким рідким явищем, що її мусимо похвалити власною подякою“ — каже „Господарський Розгляд“ з приводу голосу українців і каже: „Бачимо, що наша політика щодо українців, хоч її з деяких сторін і критикують, дає добрі овочі“.

Яка шкода, що далеко не вся чехословацька преса такої самої думки про українсько-чеські відносини, як „Господарський Розгляд“.

—ДК.

## ЛІС МИКИТА

і весь зів'язний рід  
загостить в п'ятницю, 19. червня в 5 год. поп.  
в салі Театру Ріжнородностей і запрошує  
всіх дітей з родинами.

## ПЕРЕГОВОРІ КАНТОНУ З НАНКІНОМ.

ШАНГАЙ, 17. 6. ПАТ. В Гейчу почалися переговори між представниками нанкінського та кантонського уряду; вони затягнуться приблизно довго.

## ДВОБІЙ МАДЯРСЬКИХ ПАРЛЯМЕНТАРИСТІВ.

БУДАПЕШТ, 17. 6. ПАТ. Провідник мадярських націонал-соціалістів гр. Фестетіч видає двобій провідникові партії дрібних рілєнників пос. Ексертові.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ  
НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ  
І ЖУРНАЛІСТІВ“

## ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала  
цього року літературну  
нагороду.

## Тікають перед совітським терором.

Відомий Ласло Рудольф, б. комуніст в черговій статті в американських газетах пише про поведінку а чужинними комуністами в Світах. Такі ідеалісти дуже скоро розчаровуються у своїх пердях і тому тікають при першій нагоді до своєї батьківщини. Нпр. після бунту комуністів в Австрії багато з них виїхало до Світів. Тут їх спершу приймали як гостей, а як скінчилися їхні медові місяці і їм казали йти до щоденної роботи, тоді вони згодошувалися до австрійського консуляту в проханням відвезти їх звідд до Австрії, до

визначити, бо не хотіли далі жити в совітській „раю“.

Коли вбили Кірова в Москві, совітські робітники та селяни аж відтіхнули, лєкше, що бодя одного з тиранів опрятали. Але жалували цього, що куля не тріпала самого Сталіна.

Таким став привольним кінці Ласло рішиться покинути Світи і сказати отверто світові, що не варт навіть одного людського життя далі тратити на те, щоби підтримувати Ілюзію про совітський рай. І тому Ласло виїхав із Світів.

## Україніка в чеській пресі.

„Господарський Розгляд“ про українські справи.

Відомий нам зі своїх попередніх симпатичних виступів в українській справі, один з найвпливовіших фінансовий, торговельний, промисловий і хліборобський чеський орган „Господарський Розгляд“ цим разом умістив у ч. 24, правда, під дуже невдалим неадекватом „СССР — сировинний богач“ більшу й надзвичайно цікаву статтю нашого відомого економічного дослідника проф. В. Ізвєнса про мінеральну багатства України. У своїй праці, опи-

раючись на великий статистичний матеріал, проф. В. Ізвєнс докazuje, що як за часів царського режиму, так і тепер Україна є тереном хижачкої експлуатації та головним джерелом постачання сировини для московського тяжкого промислу залізної і манганової руди, каміючого вугля та інш.

У ч. 22 тогож „Господарського Розгляду“ вміщена більша замітка під наг. „Підкарпатська Русь та українська вдячність“, де редакція з

М. РУДНИЦЬКИЙ.

## ЧЕСТЕРТОН

ліберал, католик, гуморист.

(З нагоди його смерті)

Коли Шов зустрінеється з Честертонем у читальниці то без надуми гукне йому: „А що? не казав я вам, що таке життя не заведе вас далеко? Треба було не їсти мяса, як я, не пити алькоголю ні чорної кави, систематично йти спати... Недурно я пережив вас на багачко літ“. А на це Честертон до Шова: „Волю вмерти на серце, раніше, ніж жити довго з недугою головою. Людина не заяць, щоб жити капустою. Ветераниці ніколи не мали уяви — чого докажем, хочби Ви. А згідно із Святим Письмом, людським поступком і здоровим розумом людина мусить їсти звірята, коли не хоче, щоб вони з'їли її. Я їм усі ті, що мене не їдять, отже виключаю блохи, теркани, льви та тигри...“

У такому тоні відповів би Честертон, долаючи тільки розумніші та веселіші аргументи, немов би продовжував ті прилюдні дискусії у Лондоні, коли ставали проти себе представники двох протилежних світоглядів, два прегарні діалектики, два живі письменники, два сатирики і гумористи, два фаворити — Шов і Честертон.

Хто візьме в руки якийнебудь том критичних нарисів Честертонів або найкращий вилад

його світогляду „Ортодоксія“, матиме враження, що автор глазує собі з релігії, філософії, політики та... читачів. Гумор — невіддільна риса таланту цього вродженого і захопного у своїй професії журналіста. Студії мистецтва покинув він для пера і то пера денникаря, що пише на означений речиньє, точно означених розмірів статті чи новелі, так само, як їсть або кладеться спати. Честертон упевня, що найкраще починати йому писати статті від першого слова, на яке впаде його погляд, коли відкриве словник.

Той високий черв'як з широким капелюхом, а спанський леларник, з виглядом і манерами париського монтмартського пісенькаря був для англійців своєрідним димоглядом. Його ідеї приголомшували, як колись парадокси Уайльда та Шова і неодиноким називав їх іншими як парадоксами. Не знаємо, як приймали їх сотні тисяч читачів популярного тижневика „длая родин“, „Ілюстровані лондонські новини“, де він до кожного числа на другу сторінку давав статтю на якусь актуальну чи загальну тему, обороняючи традицію і поступ, католицизм і лібералізм одночасно.

У наших середовищах нелєтко зрозуміти, що католицизм не суперечить лібералізму тому, що і релігійна віра не покривається з політичними настрійками у великих культурних народів так само як у галицькому загум'ї. Католицизм Честертонів був своєрідний, так само як соціалізм Шова або католицизм якого-небудь з великих французьких католицьких письменників, таких як П' Орселі, Гюїсманн, Бабюа не

віль Моріак. Честертон, так само як інші великі письменники, вважав за перший свій обов'язок виводити ті сумніви та хвилювання, які приносило йому життя — у згоді із своєю едичес та ідеями, які вибороз собі роздумуваннями та досвідом.

Не було в цьому лицарі нової романтики, ще розсіяна в буденщині та давніх, найзвичайніших звичаях, нічого з облудника. Він мав більше до віри до досвіду старих бабусь як до деяких м'дерних винаходів і казав це; він студював нові наукові ідеї і не бачив причини, чому не мав би вірити в чуда; він обороняв ту добу англійської історії, коли індивідуальна енергія забезпечила народові якнайбільше свободи. Що найважливіше: свобода була для нього тою суспільною ідеєю, яка домагається, щоб прикладати ті самі закони так само до всіх, була для нього не химерою, а реальним фактом, який кожний громадянин відчуває щодня на собі. Тимто вступав Честертон одностово проти більшовизму, та фашизму, як режиму насильства; виступав проти того соціалізму, що за прикладом капіталізму усуспільнює промисл і робить з людини машину.

Найкращіший Честертон як поет, дів лектик, веселий мораліст. Його всі повісті перероблені міркуваннями; навіть його поезії часто нездужають риторикою — поруч першорядних, є звичайні віршниця. У серії кримінальних новел, де детектива побирав серізь католицький священник своєю багатшою ушкою, й хоча теж бідне поруч дискусій. Зате у тому



Нині у четвер, дня 18. червня у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-й вечором:

## „ГАРНА ІСТОРІЯ“

Одна з наймиліших і дуже веселих комедій

з Софією Чаплінською.

Флерса і Кеявета.

## „Закон Яреми“ в Америці.

Ньюйорські газети принесли вістку, що губернатор штату Нью Йорк, Герберт Лемон, підписав законопроект прийнятий легіслативом про зарахування помічників учителів років служби. Цей законопроект („бил“) був внесений українцем, послом Степаном Яремою в Нью Йорку і буде мати

свою постійну назву як „закон Яреми“. Губернатор підписав закон Яреми щойно після конференції з делегатами учительських організацій, які прийшли до нього домагатися прийняття закону.

## Совіти докінчують колективізацію.

„Геральд Трибюн“ подав кореспонденцію з Москви про розміри колективізації в СРСР. Пише, що не багато осталося до цілковитої колективізації. На понад 92 мільйон гектарів осталося ще щось троха понад 3 мільйон земель в приватних руках. Хоч ці приватні господарі й не багаті, то їх називають „дулаками“, як колись багатих. Їх

доля незавидна і вони тратять грунт під ногами. Вони бачать, що на колхозах ліпше людям жити, і тому піддаються один по одному. Головною перешкодою є те, що приватні господарі не дістають від уряду збіжжя на засів, а крім цього уряд забирає все збіжжя, що вродиться понад призначену кількість.

## Закінчення шкільного року в Америці.

В Нью Йорку відбулося закінчення шкільного року в університеті Колумбії. Тому, що була гарна погода, студенти й професори зібралися в університетському стадіоні. Тут роздаю 5.000 дипломів студентам, що покинули університет з якимсь ступнем. Двом визначним людям призначено почесні наукові ступні, а крім цього роздаю 273 студентам інші сертифікати. На закінчення

шкільного року прибуло 20.000 осіб. Свято розпочав молитвою напелая університету, д-р Радмон Накс, а святочну промову виголосив президент університету, д-р Микола Батлер на тему: „Запад та упадок моралі“. Від винаував, що матеріальні достатки придають духові аматання людини.

## Любимо одягатись.

Поза практичним завданням заспокоює одяг ще й естетичні почуття. Про це добре знає жінка, яка радо вживає прикрас, щоб підкреслити свої прикмети. Ми находимося в щасливому становищі, що можемо користати в багатого джерела народної теорості. Треба із задоволенням привирати поширення руху, який хоче прикрасити народні мотиви і виробити до міської одягу.

Останній вечір улашований заходом „Народного Мистецтва“ і „Захоронки“ мав саме на меті дати огляд усіх еразів, як також нічого застанови, чи все можна безкритично приймати.

Форма одягу і прикраси мають бути достосовані до життєвих обставин взагалі, як і до кожної одиниці окрема. Цьому заповіді повинувалася завжди і сільська одяг. Вона вилляла за весь час історичного розвитку різні етапи.

Возьмім засадничий стрій — сорочку, яку найрадше любимо досліджувати. Давне примітивне життя не вимагало таких складних форм. Давня

сорочка була цілою одягою. Ще за павщини носили і старші хлопці довгі сорочки без штеців, щоб довше охоронити себе від праці, до якої мали зобов'язання дорослі люди, та й ті, що носили штани.

Крій давньої сорочки складався зі самих прямокутників злучених різними отвірами і мережками, які самі для себе творили вже прикрасу. Дальший розвиток сорочки приніс велику різноманітність форм і варіантів. Появилася більше складових частин, які зміняли цілковито вигляд сорочки. І так до першої форми додано впр. вишивані квадратики під пахами, які уможливили вільні рухи, додавано всякої форми коміри, маншети, вишивано уставки тощо.

Сорочку ділено теж на „додільну“, зроблену з одного куска полотна і „з підтичкою“ зішиту

з двох кусків полотна себто гіршого для долішньої частини, якої не видно було під спідницею і кращого для горішньої частини „стайки“. Загалом сільська одяг мав в кожному випадку свою цільність. Порівняймо одяг північних, хліборобів або рибалок, то знайдемо все застосоване до їх праці і клімату.

Тимто, коли хочемо досліджувати сільський стрій, ми — міські жінки, — мусимо взяти під увагу такі речі: матеріал, розкраслення, розклад орнаменту, форму і т. д. Матеріалом для селянок було звичайно: білий лав, конопля і вовна. У жінки міської може бути: білий лав, крапчастий лав, конопля, вовна, бавовна і шовк. Сільська льняна сорочка вишита льняними крапчастими нитками або вовна вишита вовною має свій вираз. Гірше звідде, коли шовк вишиваво льняними нитками або вовну шовковими. Ось чому брати невеличкі якийсь орнамент, пристосований до іншого матеріалу недоцільно.

Відрізняється грубою вовняною ниткою, перенесений на тонку матерію може змінити зовсім свій характер і стратити першоне своє завдання. Так само мусимо велику увагу звернути на розкраслення. Коли даний великий відрізок гарно розкраслений і ми його хочемо перенести на дрібну нитку, то може трапитися така непередбачена непридатність, що відрізок ставити маленьким, аїле коліри в одну нецікаву плямку. І навпаки, перенесений одноколірний дрібняцький відрізок на великий може стати банальним.

Розкраслення подовжнього орнаменту на сільських рукаві краще з його формою. Ось чому не можна перенести його банально на перед блузки, яка має форму більше облізнену до квадрата. Та відмінна від рукава форма вимагає і відмінного взору або розширення його або скорочення.

Мусимо злати собі ще й з того справу, що умовний життя міської і сільської жінки — різні і що все те, що гармонізує з оточенням сільської жінки не конче буде нам до діля.

Трудно подумати, щоб гуцульський пошук ми конче мусили носити тому, що він гарний, або, щоб ми так густо морщили бровки як грудях, як це люблять селянки. Мусимо теж тамити, що сільська жінка має інший уклад рамен, що не носить „стайчиків“, що має розложисті форми тіла, милою грудей, які і радо називають подовжними двома смугами орнаменту адовж пазухи, що огортають аж до пояса враз з її грудьми. Подумаймо, чи якщо ми досліджували таку прикрасу, то вона вийшла би в нас гарно? Ідеал міської жінки — мати короткі груди — вимагає іншого укладу орнаменту. Очевидно протилежне на це нема, але певне те, що першовідрізок не можна механічно перенести і що особі ужиття даного елемента у взорі вимагає такого самого мистецького відчуття, яке мали ті, яких хочемо досліджувати.

Ярослава Музика.

## Великий процес ОУН у Львові.

СІМНАЦІЙНИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В середу, сімнадцятого дня розправи, оборонці: д-р Яремович та д-р Е. Давидяк поставили внески, крім того зізнавало 2-ох свідків, опісля відчитано зізнання кільканадцятьох свідків. Якщо трибунал не допустить нових свідків, уже в найближчих днях слід сподіватися промови прокуратора та оборонців.

### ПІД ОБСЕРВАЦІЮ ПСИХІАТРІВ.

Оборонець підс. Мигала д-р Яремович поставив внесок, щоб підс. Р. Мигала піддати під обсервацію психіатрів. Оборонець подав обширні мотиви до свого внеску кажучи, що вже предки підс. Р. Мигала нездужали на закрит воли і це унаслідок підсудний. На розправі свідки потвердили, що психічний стан підс. Мигала був ненормальний. Один зі свідків зізнав тут на розправі, що підс. Р. Мигала, внаслідок побиття його сторожем КОПУ в Чорткові, попав у велику духову депресію і від того часу його психічний стан дуже погіршився. Про це могли би багато сказати товариші підсудного, яких оборонець просить покликати на свідків. Підс. Р. Мигала мали навіть усунути з організації за те, що його психічний стан був ненормальний. Вкінці обор. Яремович поставив внесок, щоб трибунал переслухав ще 2-ох свідків, а саме Т. Сенькова і Ф. Собелякову на обставину, що підс. Р. Мигала ночував з 24. на 25. липня 1934 р. в хаті одного панства і 25. липня вишов з хати щойно коло 9 год. рано, тому не міг брати участі в убивстві дир. І. Бабія, ні не давав ніякої допомоги М. Цареві.

Народна честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

Обор. д-р Е. Давидяк поставив внесок, щоб трибунал відчитав перше свідчення лікаря Райна у справі психічної недуги підс. Р. Сенькова. Крім того Давидяк, щоб трибунал відчитав інших знавців психіатрів, щоб вони прослідкували психічний стан підсудного, бо знавці психіатри, які досліджували психічний стан підс. Сенькова перед розправою, поробили деякі недотримання. Далі оборонець поставив внесок, щоб трибунал зажадав опінії протитуберкульозної амбулаторії при вул. Гавзерна ч. 9 і туберкульозної санаторії для студентів у Закопанім на обставину, що підс. Івасик лікувався на сухоту, але не викинувся, з цієї причини попав у непрастелю і ця недуга мала вплив на зізнання підс. Івасика тимбільше, коли взяти під увагу, що цього підсудного переслухували на поліції без перерви впродовж 8 днів і ночей. Крім того обор. д-р Е. Давидяк поставив внесок, щоб трибунал допустив доказ зі свідків: Я. Карпинця та М. Климичина, засуджених на довічну в'язницю у варшавському процесі, які тепер перебувають у Святохрестній в'язниці, на обставину, що підс. Івасик ніколи з ними не стрічався. Оборонець вніс теж, щоб трибунал переслухав як свідка М. Сосенкіну на обставину, що вона підс. Івасика взагалі не знала, з ним ніколи не стрічалася і ніякої літератури від нього не відбирала.

Обор. д-р В. Загайкевич іменем усіх інших оборонців та підсудних піддержав внески обох оборонців, щоб піддати підс. Р. Мигала та Р. Сенькова під обсервацію психіатрів.

Прокуратор спротивився усім цим внескам оборонців кажучи, що ОУН не буде влячати, як Сенькова та Мигала признають психіатри „залятами“.

літературному жанрі, що межує з публіцистикою в „есею“ — його ум іскриться дотепом і фантазією. Кожний новий том таких нарисів під сензаційними заголовками („Могутні дрібнички“, „Розводівні забобони“, „Евгеніка та інше лихо“, „Смак проти моди“) побуджує думку, о свіжу погляди, перевертає вирізнені пересуди.

Як критик літератури дав Честертон кілька книжок, яких заздрять йому професори: студію про Бравінга, Дікенса, Шова, Блека, вікторіанську добу в літературі, Стівенсона. У кожній з тих книжок уміє він вивести живу людину так, якби ми могли бачити всю її величину з усіма її невідхиляними, бо чисто людськими, чудаствами. Бо найбільше несподіванок приносить нам, доказує і показує це нам Честертон, буденне життя. Найчудесніша пригода в тому, що сідаючи на поїзд справді приїжджаємо на те місце, яке ми вибрали собі, а не донебудь. Найгарніша країна та, де живемо; найчарівніша поезія та, якою захоплюються столітніми діти, віруючи в її правду, коли слухають своїх піснюнок.

Як погодити те, що виступає Честертон проти всяких революціонерів та анархістів в іміа ідеї ще більше вільнотомної — з тим, що лібералізм єдине із звеличуванням Церкви та веселими аргументами — це можуть зрозуміти тільки ті, які познайомляться ближче з його творами та ґрунтом, що їх виплекав. Дав він по собі кілька книжок, що залишаються надолго ферментом для мозків, що хотять думати, звязуючи живу постать людини з творами, які були найкращою частиною його діяльності та чвари.



Оба оборонці д-р Яремович та д-р Е. Давидяк реплікували і піддержували свої внески. Описів візвало ще двох свідків.

#### ЗІЗНАННЯ КОМ. КОСОБУДСЬКОГО

Св. ком. В. Кособудський, тепер в'язничий комісар у Дубні, зізнався, що ходив на кінні перегони на Перемішці, а вертаючись вступив раз до ресторану на Сх.Торгах. На питання прокуратора свідок каже, що підс. Катмарського знає з Равича. На питання обор. д-р Павенцького каже, що коли виходив з ресторану коло 10-ої год. вечором, тоді не було багато людей на дорозі, ні в ресторані. На питання підс. Мигала свідок відповів, що 2 дні по вбивстві мін. Пераського не був на кінних перегонах з ком. Цесичуком та ще з кількома поліцаями. На дальше питання цього підсудного, чи про п'яний замах довідався по Великих святах у 1934 р., свідок відповів, що не знає.

Св. Тадей Шенсци, поліцейний агент, оповідав про зізнання підс. Спольського та підс. Писарського на поліції. На питання підс. Спольського, чи на поліції зізнався перед свідком, що організаційно стрічався з підс. Малицюю, свідок відповів, що цей підсудний говорив на поліції про псевдонім.

#### ІДЕОЛОГІ ПРО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ.

На питання обор. д-ра В. Старосольського підс. Стецько відповів, що був ідеологічним референтом і редагував „Бюлетень“, орган крайової езекутиви ОУН. Цей підсудний подав кілька каніцять нагородив своїх статей про філософські основи українського націоналізму. Крім того виголошував теж реферати на різні суспільно-політичні теми і ці реферати видавав окремо. Заявив, що студював філософію Ніцше і Штірнера. Ніцше, як філософ — каже підсудний, — є представником крайнього волюнтаризму. На дальше питання обор. д-ра В. Старосольського підс. Янів заявив, що він у легальний спосіб поширював ідею націоналізму. І так поміщував свої статті в легальній українській пресі, націоналістичного напрямку. В статтях порушував різні суспільні справи, писав про соборність і суверенність України, про те, як слід ставити українську проблему закордоном і т. д. Підкреслює, що страшний голод на Східній Україні був причиною організації протибольшевицької акції українських націоналістів, якої вислідом був атентат тов. Лемки у большевицькому консулаті у Львові. Писав теж про життя українського народу у Польщі, про шкідливу акцію і т. д. З негальною

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ

## КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ

готові простирали, пошевки, білля, полотна, кози, напи, дивани, обруси, ручники

А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінний даром. 8—25

преси писав у Бюлетені про відомі події в ліському повіті в 1932 р.

На питання прокуратора підс. Янів заявив, що свою статтю про Східну Україну помістив у „Нашому Канці“ в липні 1933 р.

#### ВІДЧИТУЮТЬ ЗІЗНАННЯ.

Після того протоколюють, предсідник і вояти відчитували по черзі зізнання свідків: ком. Білевича, поліцейного агента Ф. Капусті, М. Шкарадка, Я. Кузача, М. Сенишина, С. Буськіної, О. Пулка, Н. Шухевича, Л. Шнабеля, А. Чижевича, Ф. Сордиля, Я. Вачинського про перший замах на нього штилетами при вул. Декарта ч. 14 дня 31. березня 1934 р. та історію недуги М. Царя.

#### АКТИ З Т. ЗВ. АРХІВУ СЕНИКА. СПРОТИВ ОБОРОНЦІВ.

Після того прокуратор витягнув два великі томи актів з т. зв. архіву Сеника, передав їх предсідникові, щоб він їх відчитав. Обор. д-р Ст. Шухевич спротивився відчитанню цих актів тому, що ці акти оборонцям не відомі. Цих актів оборонці ніколи не бачили, не знають їх походження. Не знають, чи вони прийшли в посідання суду агідно з постановами польської карної процедури чи процедури тієї держави, яка їх перша дістала в руки та взагалі не можуть заявитися перед їх огляненням щодо їх автентичності, оригінальності та вартості. Цей внесок піддержав обор. д-р В. Загайкевич іменем усіх інших оборонців. Прокуратор спротивився

цим внескам кажучи, що покликується при відчитанні цих документів на ті самі законні постанови, що при покликуванні свідків. Прокуратор додав з притиском, що документи, які він пропонує, мають напевно більше значення, ніж нпр. таке „визначення“ свідчення лікаря д-ра Райна про психічну недугу підс. Р. Сенькова.

Обор. д-р Е. Давидяк негайно зголосився до слова і просив предсідника ствердити, що ніхто свідчення від д-ра Райна не „визначив“, ні він сам про це не згадував ніколи. Прокуратор заявив, що він не мав тут на душі обор. д-ра Е. Давидяка, але іншу особу, яка дістала це свідчення.

#### НАРАДА ТРИБУНАЛУ. — УСПІХ ОБОРОНЦІВ.

По короткій нараді трибуналу предсідник прихилився до внеску обор. д-ра Ст. Шухевича і дозволив негайно оборонцям оглянути акти, що їх пропонує прокуратор. По огляненні оборонці зложать у четвер завау у справі відчитання цих документів. Одночасно предсідник відложив розправу в год. 2.50 до четверга 9-ої год. рано.

#### СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ.

У вчорашньому „Дні“ вкралася помилка друкарська помилка у звіті з розправи. І так на 6-й стор., у 1-й шпальці, зложено помилково такий підпис: „Ковчери Брудас“ — це підс. Р. Шухевич. Цей підпис має виглядати так: „Ковчери Брудас — це НЕ підс. Р. Шухевич. Помилково зложено теж, що Лемка задушений на 15 років; має бути: на довічне в'язницю.

### Академія в честь С. Петлюри в Перемишлі.

Після торжественного Богослуження і панахиди та після святкових сходи представників усіх установ перед двома тижнями, про що в „Дні“ була згадка, відбувалося перемишльке громадянство десяти роковини смерті Симона Петлюри торжественною академією в дедію, 14-ї ц. м. у великій олі Народного Дому. На академії зложилися: відкриття грім, П. Шкуратор, святочна промова д-ра Володимира Загайкевича і реферат

поль. О. Доценка. Усі три промови висвітлювали претарно зі свого вчашення і певаче доповнювалися взаємно, дали образ вільнолюбних амаль українського народу до самостійності та соборності, зокрема діяльності та автентичності С. Петлюри. Хор Воля під батуту дир. Вітовинського відповів претарно три настроєві пісні, анімаційно опісля з усіми присутніми в „Ще не вмерла“.

## П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у !

о. О. ПРИСТАЙ.

45

## В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Хто робив плани тих церков, та які вони були, про це найвиразніше говорили самі церкви. Вони були дерев'яні, а цибулькватими купулами, де пишався трираменний хрест, що своїм величезним розміром кепкував собі з пропорцій. Вагали стиль був дивовижний. Але важніше було те, що лемки самі, без своєї інтелігенції, а під проводом салуністів будували собі в Америці церкви. В салуніста відбувалися усі мітинги у справі будови церкви. В нього вирішували плани й кошториси. А салуніст помагав своїми радами, вказівками, трудом і не менше своєю мошонкою.

Наші салуністи це були проворні одиниці амосеред переселенців. Деякі з них навчилися „нумерів“ і писма щойно в Америці. Але майже всі вони мали добрий хлопський розум. Приїхавши за море, відразу спостерегли, що тут можна доробитися маєтку не тільки руками, але й головою, таксамо, якто промишляв у їх селі Шльома або Гершко. Не дармували, а кинулись до роботи денебуду на фабриці чи в копальні. Зароблені гроші пильно щадили. Цент до цента й були долари, а потім невеличкий капітал, що з ним можна було вже почати бізнес. Тоді підприємчий лемко купував хату на сплати, прибудовував до неї галюї, заводив електричне світло, гарні „лавуки“, розвішував на стінах портрети Вашингтона, Лінкольна і кількох американських генералів, а дальше образи з бажантами, вовками й тиграми. Оголосив, що завжди в суботу буде в нього музика з танцями. Мовляв, най сегоєнта!) не блануть за старокрасивими звичаями. Гості заповняли його салун, бавилися і пили, а салуніст лише згортав грошенята. Бізнес його йому знаменито.

Салуніст приймав на борт (мешкання) нежонатих і тих, що самі приїжджали на заробітки, залишаючи „жону“ й діти в краю. Бордінгери (комірки) не йшли випити чарку „віскі“ до іншого салуну. Пили там, де мешкали. Бувало, лемко пропив усі зароблені гроші, що їх в Америці виплачували робітникам двічі в місяць. Не мав потім при душі навіть зломаного „нікля“ (пять центів), а треба було „дащо“ (дешо) післати рідні до краю. У скрутці звертався за позичкою до салуніста. Цей був свій чоловік і помагав в біді землякам, що тимбільше горнулися до його салуну.

Якщо салуніст був письменний і навчився по англійськи читати,

писати й плавно говорити, то досить легко міг в американській владі виведати для себе уряд публічного нотаря, що мав право потверджувати різні приватні та прилюдні документи. Згодом іще придбав для себе агенцію корабельної компанії та продав шифарти, за що діставав відповідний відсоток. Одночасно відкривав в себе бюро пересилки грошей до Старого Краю. На цьому знаменито заробляв. Бо звичайно клієнт, наш кум, мусів насамперед вступити до салуну, де містер „нотар публік“ сидів за шпикласом: Поздоровивши типово американським „Галлої“, почув від нотаря і салуніста в одній особі: „А що випієте?“ Ніяково було відмовитись. Випив чарку, розбалакався, а потім вихилив другу, третю і врешті порядно підхмелився, заки сказав, за чим властиво прийшов. Але хоч язык ослаб і пам'ять недомагала, всеж щасливо зробив бізнес. Хоч і не знав, скільки доларів передал, щоб салуніст переслав його жоні, однак бодай вдалося йому поставити на документі знак святого хреста. А коли відходив питався його нотар так само, як на початку: „А що ще випієте?“

Салуніст сам платив собі таксу за пересилку грошей, бо підхмелений надавсь спромігся тільки вручити йому гроші. Порахувати вже не був всилі. Тому висота такси залежала від доброї волі салуніста, що напевно ніколи не був скупий для себе. Таких клієнтів мав завжди багато і вони причинялись до того, щоб він доробився на них маєтку.

Не диво, що хто лише міг, той старався дістати концесію на салун. А як дістав її, то намагався наслідувати свого старшого товариша по фаху.

Салуністи були перші ініціатори, ктиторі й добродії наших церков в Америці. Вони обдаровували храми фелонами, євангеліями, чашами, облаками!) і т. п. Зате помалу захоплювали владу в парохіях, робились їх коляторами й мали в них великі впливи. В салуні відбувались сходини парохіян, де часто за вказівками салуніста вирішували приватні парохіальні справи, що їх пініше на офіційним церковним мітингу одноголосно ухвалювали.

Апостольська Столиця завідала з дозволом для старокрасної церковної влади, щоб післала місіонарія до Америки. А наші єпархи за неабали звернули Римові увагу на небезпеку, що загрожувала українській єміграції, залишеній без опіки духовенства. Ждали, доки не зголосяться добровольці на цебесів, начебто жонаті священики не могли виконувати душпастирської місії серед переселенців. А за той час сама єміграція взялася за почином салуністів до будови церков і організації парохій. Отже святе церковне діло опинилося в тих самих руках, що творили американські корчми...

(Далі буде.)

\* Молодь — сердижята, любчики.

\* Кольорове випалюване збіло в ніваніаком на збіло, червоні.



## Касаційна розправа засуджених у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького.

Найвищий Суд розглядатиме дня 22. червня касацію вісьмох українців, засуджених у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького. Зпоміж двадцятих засуджених у варшавському процесі, тільки 8 внесло касацію, бо трьох з них, а це Малюца, Рак і Чорніа прийняли присуд апеляційного суду і не оголошували касації. Касаційну скаргу правдоподібно підтримуватимуть три українські адвокати, які виступали в апеляційній розправі, а це д-р Горбовий, д-р Павленцький і м-р Шлапак.

— о —

## „Українська Нива“ у новій одежі.

Перед нами в редакції новий орган українською мовою — „Українська Нива“; новий, бо „рік видання I“ та „ч. 1.“, „Лугцьк. Неділя 14. червня 1936.“ Редагує колегія Видав. Волинське Українське Об'єднання. Назва органу надрукована вже не червоними, а чорними черенками. Формат той сам, зовнішній вигляд цієї, нібито, нової „Української Ниви“ менш вибагливий, ніж старої „Української Ниви“ Петі Певного.

Покищо цим різняться той ніби новий часопис від попереднього. Притускаємо, що ніби має прийти і зміна у редакційній тактиці. Здається, новий орган буде менш нападливий супроти галицької національної преси. Передовиця нової „чорної“ „Української Ниви“ носить проречистий наголовок „Консолідація“ та висуває гасло об'єднання українського громадянства, у

поршуг чергу, Волині. Але об'єднання, очевидно, має відбутися в рамках т. зв. Волинського Українського Об'єднання з його старою ідеологією та політичною тактикою. Тут змін ніяких покищо нема і напевне не буде. Досить у цьому першому числі прочитати опис „Рівня — Оминові Петлюрі“, щоб у цьому переконатись.

Чому тоді теперішня „Українська Нива“ так коче відпекатись старої „даслуженої“, що і рік видання означила як перший та й число як перше — віяк не зрозуміти! Така зміна булаб логічна тільки тоді, коли б не лише особа редактора, але й ідеологічний зміст і напрямок газети змінились. Мимохіть пригадується французька пословиця: „Чим більше мінється, тим більше лишається те саме“.

## Проти диктатури адміністративної влади.

Горяча дискусія в соймі.

Пленарне засідання сойму, яке почалося в середу, викликало велике зацікавлення. На засідання прийшли міністри з прем. Славой-Складковським і віцепрем. Квятковським, галерію вивпила публіка. Засідання почалося в год. 10.15 передпоз. На початку сойм прийняв без дискусії проект закону про додаткові кредити на 1936/37 у квоті 483.200 зол., проект закону в квоті 100.000 зол. на кошти похорону серця марш. Пілсудського у Вильні. Коли прийшла черга на реферування новелі до розпорядку про кордони Польщі виявилось, що на селі нема референта пос. Шалевича. Тому маршал мусів перервати нараду на 5 хвилин.

По першій референт вдалося відшукати і він реферував проект новелі. Новеля поширює дотеперішні компетенції адміністративної влади, яка буде мотти усувати з прикордонної

смуги каравані або небажані особи та упорядкує посідання нерухомостей спілок, у склад яких входять чужинці.

Проти цієї новелі гостро виступили члени Української Парламентарної Репрезентації пос. В. Целевич та пос. К. Троян тому, що новеля поширює прикордонну смугу і дає змогу адміністративній владі виселявати небажані їй особи, себто в дійсності вводить диктатуру адміністративної влади.

З черги пос. Сікорський зреферував законопроект про повноваження для уряду, над яким розвинулася горяча дискусія. До голосу залучалося 38 послів і тому марш. Цар запросив їх на нараду у справі часу дискусії. Довшу промову виголосив пос. Стіпчирський, який є неофіційним шефом пропаганди у президії ради міністрів.

вини смерті д-ра Андрія Чайковського святочними сходинами. Змістові реферати виголосили: д-р Волод. Загайкевич про діяльність і заслуги Покійного як громадянина, народного діяча і адвоката, та проф. д-р Заяць про літературну спадщину А. Чайковського. Оба реферати визначалися доволі великим матеріалом та піетизмом для Покійного.

— Ощадності в адміністративних урядах. Міністерство внутрішніх справ оголосило характеристичну інструкцію для загальної адміністрації, наказуючи якнайбільшу ощадність. Обмежено живання самоходів, телефонічних розмов і телеграм, з винятком надзвичайних випадків. Телефонні в мешканнях вільно держати на державний кошт тільки воєводам, віцєвоєводам, шефам відділу кожного воєвідського уряду та старо-стам.

— Страйк цеглярів у Львові зліквідований. У вівторок прийшло нарешті до угоди між власниками цегельні і робітниками, що страйкували майже два місяці. Працівники згодні на умовини плат і праці, яких домагалися робітники. Тепер вони діставатимуть 12.50 зол. за тисячку цегол замість давніших 10.40 зол. У зв'язку з тим подорожжє цегла, а одночасно й кошти будівництва.

— Самогубство учениці. З третього поверху приватної гімназії СС. Назаретанок у Львові скочила учениця VII. класи Яніна Сенкевич, донька поліцейського службовця. Вона апала на травник городу, зломилася собі руку і тяжко потовклася. Її відвезли до шпиталю, де вона померла. Причиною самогубства були ліккі ноти під кінець шкільного року.

— Страйк у тартаку. Робітники тартаку Лянчикоронського в Бучаках пов. Рудки числом 40 застрайкували з причини низької платні. Страйк відбувається спокійно. Йдуть переговори з пра-цедавцями.

— Зловили „ревізора“. Купець Мітельман з вул. Бема, якого недавно обікрали три ошу-канці, представившись за поліцейських службов-ців, пізнав на вул. Гоголівській мужичку, що

переводив у нього домову ревізію, забрав 1.700 зол. і написав посвідку. Він пішов за ним спо-кійно і побачивши знайомого поліцейського роз-відника, велів його арештувати. У слідчому відділі стверджено, що це 37-літній Петро Сладе-б, заманичий шлюсар, в останньому часі робіт-ник, зайнятий при міських дорогових роботах. Арештований виперся всякої вини, заявляючи, що з тою справою не має нічого спільного. Од-наче порівняння його письма з письмом на по-свідці виказало ту саму руку. Дальше слідство ведеться.

— Львівська хроніка. Марії Черняковській, яка є на літничі, злодії обікрали ціле мешкан-ня при вул. Косцюшка 15. — При вул. Власна Стріха ч. 21. з хати бувшого директора заліз-ниць і ел. трамваїв Барвіча злодії вкрали апід-ліжка касетку з 3.000 зол., а зі шаф 9 одягів. Закрались приложивши драбину до вікна на I. пов. від городу.

— За підпап. Перед судом присяжних у Ста-ниславові відбулася розправа проти Мих. Ла-лика і його сина Василя з Юрківки під закидом підпапу будинків Хаїма Фогля та намагного вбивства б. віята Івана Татарина в Юрківці. Мих. Лалика засуджено на 18 літ в'язниці, при-вастосуванні амністії на 12 літ, а його сина Ва-силя Лалика на 13 і пів року в'язниці при за-стосуванні амністії на 9 літ. Василя Мойсел, субекта кооперативи в Юркова, якому закину-ли, що намовляв до підпапу, увільнено.

— Трагічна купіль. Наслідком останніх дощів прибула вода у гірських ріках, південних доли-нах Дністра. Піднялася сильно вода в самому Дністрі, де стан води вищий на метер понал нормальний. Жертвою води стало кількоро людей. В Маріямполі, у місцевого польського священника кс. Бечака гостила минулої неділі прогулька студентів п'ятого року теології зі Львова числом 24 особи з віцєректором кс. Но-вицьким, щоби познайомитися з кооперативною працею, яку веде кс. Бечак. Чотирьох учасників прогульки ліщдо купатися в Дністрі. В часі ку-пелі два студенти, Казимир Кальонівський, ро-дом із Товмача, і Адам Ютшенко, родом із Сто-янова, втопилися. Топільників добули з ріки щойно по якомусь часі.

— Жорстокий самосуд. У Верхобужі пов. Золочів вломилися до одного господаря в ночі злодії та вкрали йому абравця. Під замітом кра-дежі селяни зловили 21-літнього Андрія та 27-літнього Влад. Семенчука і побили їх так силь-но, що Андрій Семенчук умер того самого дня, а Владислава відвезли в тяжкому стані до зо-лочівського шпиталю.

— Страйк на фільварках. На фільварках до-мінії Лянчикоронських у Хаюпах, Остророзі, О-строві і Березці пов. Рудки денні робітники покинули працю, недовдоволені з плати, що до-ходила досі до 80 сот. за день роботи! Робітни-ки домагаються підвижки до 1.50 зол. для муж-чин і 1 зол. для жінок. Представники страйка-рів ведуть переговори з працедавцем.

— Громилиці з градом і зливом. Над Вербо-вом і околицею в бережанському повіті пере-тягла 14. ч. м. ввечерю сильна буря з громи-ми, градом і зливом. Грім ударив у стайню Стефа-на Біхули, вбиваючи коня, а град і злива зни-щили значно землеродні. — Градова буря пе-рейшла 16. ч. м. над Туркою и. Стр. та околицею. Шкоди значні. Один грім убив у полі Мих. Шалабастку. В місті ударила грім у судовий бу-динок і дерево на площі Сокола.

— Краєва хроніка. В Ярославі скінчив само-губством, застрілявшись з револьвера пор. Збіг-нев Падлевський, що перебував на літньому та-борі зі школою підхорунжих. — На дорозі в Бучаках пов. Рудки напало на Петра Панчи-шина з Адріанова трьох напасників і забрали йому з кишені 20 зол., особисті документи та маринарку. — Підчас земних робіт над рікою Стрий у Стрию знайшли два людські кістяки невідомого походження. — До мешкання Сте-фана Кораля в Романівці пов. Теревовля хтось стріляв крізь вікно з револьвера і вбив його на місці. — Підчас пожежі в загороді Івана Демчука в Гаях пов. Броди три невідомі гра-біжники, озброєні в крісі, впали на Еву По-дольську на її подвір'ї і коли один приложив їй до грудей кріса, два другі пробували вирвати їй з рота золоті зуби. Одного з напасників, Івана Чайковського з Гаїв Дітковецьких вона пізнала і його арештовано. — У Делятині в готелі за-стрілявся 23-літній Маке Горювіч з Городенки, що втретє перепав при матурі. — У Вовчків біля Маріямполя підчас хуртовини грім ударив у стайню Франца Срутва та вбив дві корови й коня. Стайня і стодала згоріла. — У Станисла-вові шлюсар Карло Візль вбив із револьве-ра Ф. Скоморовського, бо підозрівав, що він зловживає знаменнєм а його жінкою,

## ЗА ЗДАВЛЮВАННЯ ЗАВРУШЕНЬ — ПЕРЕД СУД.

МАДРИД, 17. 6. ПАТ. У Гвадалхарі замкну-ти у в'язниці п'ять старшин. Вони відповідали-муть перед судом за участь у здавлюванні за-ворушень у жовтні 1934 р.

## НОВИНКИ.

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання дітом. 10—?

— Машини до писання і до шиття всяких сис-тем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна надрава машин всяких систем пору-чає Юліян Ламага — Львів, ул. Валова 11. Оди-вока українська фірма в тій ділянці. Наука пи-сання на машинах. 48-115

— Живець Черче, віля „Надія“ — першо-рядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаме-нитий харч, повний комфорт, поручає кім-нати. 2249 3—8

— Попис елеїв Вищ. Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові в п'ятницю 19. ч. м. в год. 16.30 в салі „Просвіти“, вул. Крупярська 15. 2287

— В Українському Лікарському Товаристві читає дня 19. ч. м. в год. 7-й ввечером д-р Ю. Кордок реферат п. и.: „Ферментація“. 2286

— Заповіджена на 20. VI. Ревія Мод не відбу-деться з незалежних від організаторів причин.

— Засідання фільологічної секції Наук. То-варства ім. Шевченка відбудеться в суботу, 20. червня ч. р. в салі бібліотеки в 18 год. 30 хв. з таким денним порядком: 1. К. Студинський, „Основа“ В. Білозерського, 2. Справи секції.

— Президент Мосціцький почесним громадя-нином м. Львова. На спеціальному засіданні львівської міської ради прийнято рішення, яким надано президентові Ринісполитой, проф. д-рові Іллі Мосціцькому почесне громадянство м. Львова.

— Роковини смерті Андрія Чайковського в Перемишлі. Перемиський Філія Т-ва наукових ви-кладів ім. Петра Могили влаштовувала перші роко-



— Летунська катастрофа. Коло Відня повітряний літак дістався у короткий, з якого летючий не вдалося вивести машини. Літак упав до озера. Пільот Г. Кухарський ударивши головою об воду, зломив собі хребет і загинув на місці.

— Понавний громадянин вломником. При вул. Згода у Варшаві забили при вломі Кав. Ковальського, що хотів обікрасти склеп. Показав, що Ковальський має дім у Рембертові під Варшавою, де ухолона за понавного і багатого громадянина. У Варшаві має свою крижку, куди зносив крадені річч.

### 3 кіна.

#### КІНО „КОПЕРНИК“: „ЗОВ КРОВИ“.

Фільм на підставі відомої повісті Джека Лондона. Люди шукають золота у непролазних лісах, пал берігами пестримих рік, серед тисячі небезпек, між якими сили дикої природи не є найстрашніші. Страшніші тут люди, що стоять проти людей, боючись за добуток, за швидку розбагачення. Умовини життя витворюють тип людини, для якої найвищим правом є право сильнішого. Але людина має крім пастуна, зброї та хитрощів і ще світ почуттів і той світ відбивається не менше глибоким голосом, як першість, живинні її потреби. Бачимо, як такий тип безоглядного чоловіка, ладного на все, перетворюється під впливом ніжного почуття, досі йому невідомого. Клерк „еба“ творить з Любеттою Юнг чудову пару, що доповнюють одно одного своїми протилежними рисами: справжнього мужчини та справжньої жінки. А на тлі їх зворушливого роману зарисовується постать ще іншого і то головного героя: бачимо, яка вийшовши з породи вояків, відчуває непереможний гнів до своїх давніх братів і покидає близьких собі людей, з якими звикла, щоб вернутись до свободного, дикого життя.

Фільм небагальна, дуже добре виведена; прекрасний тип першої, добродушної людини завдав досі невідомий актор.

### ДИВОГЛЯДИ.

#### РЕКОРД ПАРЛЯМЕНТСЬКОГО ЗАКОНОПРОЕКТУ.

Цими днями всі члени французького парламенту дістали такий документ: „До Президента Посольської Палати. На своєму засіданні дня 27. червня 1895. р. сенат прийняв законопроект, що карає за порушення добрих обичаїв. На підставі сенатського правилника, маю честь переслати вам текст цього законопроекту і прошу передати його на розгляд палати. Предсидник сенату Жиль Кавеней“. 41 літ тому прийняв сенат законопроект. Де той проект лежав увесь той час — невідомо. Досить, що франц. парламент, який приймає через дуже складні закони за 41 тиждень, має час 41 літ думати над законом про прилюдну моральність.

#### ЛИЦАР СУФРАЖИСТОК.

У Лондоні помер у 63-р. життя Гарольд Гейт, що має за собою окрему сторінку в історії руху... англійських суфражисток. У 1903. р. під час великої кампанії суфражисток за виборчим правом, він згодився згинув під військовими копитами на великих перегонах в Аскот на те, щоб звернути увагу на прапор а газлом „Виборе право для жінок!“ Під час великих перегонів у Дербі тиждеві раніше кинувся під копита суфражистки

### ВІДГУКИ ДНЯ.

## Военна стріча.

(Пам'яті о. М. Світельського).

Переїхали Стрипу, минули степи Панталіхи, перебрали Серет і одного дня зайшли в велике подільське село Ладичин. Широкі вулиці — шпак, що дме малі коліс досить землі, мало зелені — знак, що ціла увага людей в полі.

Під горбиком — повієство. Куші бозу заслоняють вид на городець, закрили фіртку в цюти. Непевні тепер часи — добре, що заслоняють. Може скочиться недобре око і не завважить!...

Ми завважили...

Скрипула фірточки, захиталися бозові куші, задоволили остроги по стежці. Йдемо на повієство.

Цілими днями в тяжких боях, цілими днями то в окопах, то на коні, а ось тепер візьми на часок. Як жеж не зайти?

Напроти нас низенький священник, кепкуючо всміхнене лице, прижмурені бистрі очі.

— Шож панове, доборолися? — говорить немовби посміхався з нас.

Ми, старшини У.Г.А., спляхнувши. Невжеж ціла віка за те вартиться на нас?

— Не штука вам казати, отче добродію. Спробувалиб сами. Без муніції, без дверей на світ!...

— А куляки від чого? — підсміхається.

— Від віча, отче добродію.

— О, бачите! — не було ваших куляків на вічах у запілах, як ви стояли на фронті. І тому ви нині в мене гостями. А то був би і не має чести... Прошу, може ось тут на лавці, в хаті душно.

Нами ще трясла зість, але сісти сісти. Побачимо, що скаже нам той дивний чоловік. Яким же мисрим рядом нас накриє!

Емілія Делівсон з таким самим окликом і згинувла. Через Гейта, який кинувся під копита з таким самим наміром, кинь перескочив, ударивши його копитом у голову. Він дістав назву „лицаря суфражисток“, але 33 роки свого життя не дождав на голову і делівсважид його за божественного. Одні шанували його божественним уже тоді, коли він кинувся під копита для пропаганди.

### Дописи.

#### СТАНІСЛАВІВ.

Гостина театру ім. Тобілевича. В днях 11, 12, 13 і 14. ц. м. гостин в Станіславській театр ім. Тобілевича, виставляючи такі річч: „Лев з Абіссії“, „Іммануїл“, „Барон циганів“, „Німа теща“. Чатачі „Діла“ мають ті річч з рецензій, тож змісту їх тут не подаємо. Шодо гри акторів — то значимо, що театр ім. Тобілевича добре розуміє своє завдання й поруч „Зграй“ в нашій найкращий театром. Є й між акторами Тобілевича такі, що попали до театру із „життєвої koniecznosti“, але в загальному рівень театру високий. Заслуга безперечно в тому реж. Бенцала, що викладає багато праці й труду, щоб лиш театр поставити на належній висоті. Дуже гарне враження роблять декорації Бобинського. Публики у всі дні могло бути більше. До той публіки звертаємось (не злати котрий то вже-раз) з проханням, щоб вона слухала дзвінків і на сцену входила по другому дзвінку, а не шукала місць підчас того, як на сцені але вже акції.

Б. Л.

— Хлопці, напетесь. може кислого молока? Як ви до нас говорите? Хлопці? Сетник, поручник і два хорунжі. Ше до хорунжих — припустім, але до насі?

— Чогож ви посідали як сови? Напетесь.

— Діжуймо, ві.

— Про мене. Пийте свою каву.

І замовк.

— Отче добродію, — кажу. — А вам не жає, що ми йдемо за Збруч?

— Мені?.. А чого? Мені з комити буде до бре! — і ще всміхається.

— І байдуже вам, що держава падає! — а самий аж тремчу.

— Держави, молодче, не так скоро падає. А як падає, то не від чужих ударів. Коли ми щось варті — вона не впаде.

— Може й правда — подумав я, подумали ми і сидимо поживописишсь.

— Тільки носів не слускайте, бо не люблю того. Ви йдете і прийдете назад, а я тут мушу сидіти.

— Прийдемо... Але коли?...

— Мзете вернутися, як лист буде опадати з онтих дерев.

— Чому саме тоді?

— Бо... — і спинився.

Ми глянули на нього і не пізнали. З лица зникла кепкуюча усмішка, а очі зайняли шкільним.

— Бо довше не видержу! — викинув із себе з силою важкі слова.

Ми молоді переглянулися між собою і було нам стидно з попередню зість і було нам ясніше на душі — хоч відходили за Збруч.

Село — Ладичин.

Священник — о. Михайло Світельський.

Саме нині його похорон. Вічна йому пам'ять.

Галактіон Чіпка.

### Спорт.

#### СПОРТ У СТАНІСЛАВІВІ.

Бескид — Азіра 2:1 (2:0). Мист. Б.Кл. Ворота для Бескиду добули Костик і Коровайчук. Несподівано, але зосім заслужена виграва Бескиду в Станіславіві, який на ті виграші має вигляди на добуття Н. місця.

Резерв — Ринне 3:3. Мист. А.Кл. Ринне на 15 хв. перед кінцем вело 3:0!

Гірка — Покуття 1:1. Мист. А.Кл.

Станіславів — Погонь 0:0. Мист. А.Кл. Сивил. не розіграна Погоні з олімпіадом А.Кл. Б. Л.

### Нові книжки й журнали.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ. том II. Праця Українського Наукового Інституту в Варшаві, 1936. ст. 176. — Зміст: В. Саловський: З питань колективізації політики в СССР. — К. Мацієвич: Колективізація селянського господарства на Україні. — В. Іванко: Донбас і Урал-Кузнецький басейн за часів першої і другої п'ятилітки. — Б. Іванюк: Лісове господарство Московщини в Україні. — Е. Гавішський: Гроші і кредит СССР за останнього етапу Непу. — І. Кобачків: Реконструкція політської системи в СССР. — І. Шовгенів: Політи на Україні і способи боротьби з ними.

### Ширіть наш часопис!

## ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

### Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича. Богородчан: 18. VI. Німа теща. 19. VI. Циганський Барон. 3 Богородчан (де театр до Надвірної).

Великий Театр: Четвер, 18. VI. год 8. веч. Аб. 19. Гарна історія. Виступ Софії Чапаліської. П'ятниця, 19. VI. год 8. веч. Аб. 20. На лічачках!.

Театр Різноманітностей: Нечиний.

#### Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям“. АТЛАНТИК: „Великий чарівник“. НАНДА: 1) „Уляськ обіти“, 2) „Жінка у золотій каліці“. ІРАДІНА: „Анна Кареніна“ з Греттою Гарбо. НАСІНО: „Я хотів би, та боясь“ (Селі Савка). КОПЕРНИК: „Зов крові“.

МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки“.

МІРАЖ: „Світ сміється“, „Вічна стежа“ з Філіпом і Філіпом.

МУЗА: „Пені“.

ПАКС: Нечиний.

ПАЛІС: „Безсмертні мелодії“ ім. Штранса.

ПАН: „Давид Копернік“.

РАІ: „Віна в царстві казас“.

СВІТ: „Віна в царстві казас“.

СПІЛІВЕ: „Принатийний роман“ і реві.

ТОН: „Срібні остроги“ (Бук Джонс).

УТІКА: „Вояки каравани“ та ревія“.

ХІМЕРА: „Люди в тунелі“.

ПРИВАТНЕ НАУКОВЕ ЗАВЕДЕННЯ

ім. Г. Йордана (св. МИКОЛАЯ 18) приймає вписи на р. 1936/7 до ПІМНАЗІ

(ч. 648) нової і до самої ілюстри гмназ. давнього типу та до КО. ДУКАЦІОНА

ПРОДНОЇ ШКОЛИ. Канцелярія відчинена від 17. до 18. години. НАСТРИН.

2271-5-5

### ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(на Марієвській 5.)

Палестина в році 1936.

### Закордонне радіо.

Четвер, 18. червня 1936.

Відень (306,8) 17.40 Шуманові пісні до салі Ахендорфа (Фукер бас-барит). 19.30 Веселі пісні, квартет, 20.00 „Король Генрих IV“ траг. Шекспіра, 22.20 Розр. концерт, Братислава (295,8) 12.25 Концерт, 18.10 Скрипка, Кошиці (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.00 „Мадонна Батерфляй“ оп. Пуцціні, Прага (470,2) 11.00 Концерт, 17.00 Солю на саксофоні, 19.30 „Фса Діаподіо“ оп. Обера. Париж (1643) 9.30 Орг. респіталь, 11.00 Сімф. музика, 13.00 Форт. Шубертів творі, 20.00 Сімф. 20.45 Сімф. музика, Вілгород (437,3) 17.00 Сімф. респіталь, 18.30 Нар. мелодії, 21.30 Нар. пісні, Берлін (356,7) 8.50, 14.15, 22.30 Музика, Кенігсштергаузен (1571) 14.00, 15.00 Музика, 18.00 Солисти, музика, спіл, 19.00 Опереткові мелодії, Мінхен (405,4) 12.00 Музика 13.15 Концерт, 19.15 Концерт на скарі і орг. а-д-во Ді-

пінського, Будапешт (349,5) 12.05 Сімф. музика, 19.00 Сімф., 22.10 Концерт оп. орк. Міліно (368,6) 11.30 Легка музика, 13.10 Розр. концерт, 17.25 Вок. концерт, 20.35 „Чорні гори“ комедія, описав форт. респіталь, Рим (420,8) 13.10 Розр. музика, 20.45 „Галька“ оп. Моношкі, описав тави музика.

П'ятниця, 19. червня 1936.

Відень (306,8) 12.00, 13.10 Концерт 13.20 Концерт для дітей, 17.30 Солиста сопран, форт., кларнет, 19.30 Безсмертні віденські мелодії, муз., спіл, 20.10 Любоні дуети, спіл, орк., 21.10 Концерт хорі у орк., 22.20 Симфонія IX. Бетовена на, Кошиці (259,1) 17.40, 18.20 Концерт 19.15 Пят. музика, 19.35 Савано-музична, 20.45 на нар. темі, Прага (460,2) 19.30 Муз. розрада, кобаса, Париж (1643) 11.00 12.15 Сімф. музика, 16.40 Канер. музика, 17.30 Концерт, 20.00 Нар. пісні, 20.45 „Ль Амур Маск“ оперетка Месажера Вілгород (437,3) 13.15, 14.03 Писаї, 17.30 Концерт квартету, 18.30 Сімф. респіталь, Берлін (356,7) 8.50, 14.00, 22.30 Концерт 14.15 Голд. музика, 24.10 Непідоки оном



акорд. композиторів, Кенігсвустерган-  
ден (1571) 13.00, 16.00 Музика, 15.15  
Діти пісні, 17.30 Відомості, 20.10 Ве-  
селий концерт, 21.10 Ветеринарний фести-  
валь, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для  
сала, 12.00 Розр. концерт, 17.00 Симо-  
нієта на веж. орх. А. Юнга, 19.20 Соната  
Гюль Шумана (форт.), 20.15 Сільська  
комедія з муз. ін., 22.30 „Дола“ пост-  
муз. нарис з участю квартету Регера,  
Будапешт (519,5) 22.05 Соціалістична  
симф. концерт, 17.30 Цит. музика, 19.30,  
20.50 Концерт салон. орх., 22.00 Кон-  
церт форт. тріа, Мільно (368,6) 11.30  
Концерт орх., 21.30 Концерт соціалістич-  
ний (420,8) 13.10 Популярна музика, 17.15  
Соціалістична, 20.35 „Дар ре, де торі“ з а-  
льєрі“ оп. Ант. Лопіа.

### Львівське радіо.

Четвер, 18. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.30 Про-  
грама. Трохи інформації, 8.00 Для шкіл,  
8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу,  
12.03 Концерт камер. оркестру, 12.50  
Домашнє господарство, 12.55 Польська  
симфонія в гр. пл., 13.05 Полудняний  
демон, 14.30 Хвилина відпочинку, гр.  
пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45  
Червоні на небі й на землі, гутірка для  
ст. дітей, 16.00 Концерт форт. орх.; у  
перерві в год. 16.45 „Сусідська діяль-  
ність і діячі у фіз. вихованні“, 17.00  
Пісні в вик. Марії Дайкович, 17.50 Віджи-  
ня в діт., 18.05 Сільська режур, 18.05 Жін-  
ка в кузят, життя галицького села, 18.15  
Римський-Корсаков: „Великдень у Ро-  
сії“, гр. пл., 18.25 Літер. хвилина, 18.35  
Програма на завтра, 18.40 Рекламний  
концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00  
Сигнал часу, 19.02 Театр Уяви (Антан)  
„Людина призначення“ сц. жарт Б. Шо-  
па, 19.32 Муз. репортаж: Правда про  
„Недокінчену симфонію“ Шуберта, 20.10  
Гірни на гаваяцьку гітару, 20.30 Тех-  
нічна скаринка, 20.45 Вечірній демон,  
20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні в  
вик. Ір. Цивинської в супр. форт., 21.30  
Корт. ревіста Ег. Петрі, 22.00 Спортні  
вістки, 22.05 Спорт у містах і містечках:  
Спорт у Львові, 22.15 Танкова музика;  
у перерві в год. 22.55 Ост. вістки, 23.00  
Закінчення аудіції.

П'ятниця, 19. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.30 Про-  
грама. Трохи інформації, 8.00 Для шкіл,  
8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу,  
12.03 Джордано: „Аларій Шеніе“, гр.  
пл., 12.15 Муз. аудіція для ст. дітей: Від  
гір до моря, 12.40 „Майон“ Масенета  
в гр. пл., 12.50 Домашнє господарство,  
12.55 Туристичний інформатор, 13.00  
Життя товариства, 13.05 Полудняний  
демон, 14.30 Легка музика в гр. пл.,  
15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка  
в хори, 16.00 „Ноктюрн“ в вик. кам.  
оркестру, 16.45 Архів й бібліотека,  
17.00 Хвилина Ол. Глазунова, гр. пл.,  
17.40 Спортний парадник, 18.00 Ідемо  
над море, 18.10 Дебюсі, в гр. пл., 18.25  
Програма скаринки, 18.35 Програма  
на завтра, 18.40 Рекламний концерт,  
18.50 Бюро студій розмовляє зі слухача-  
ми 19.00 Сигнал часу, 19.02 Камер. кон-  
церт, 19.30 Дуєт гармоністів, 19.59 Му-  
зична аудіція, 20.30 „Фер-плей“ опові-  
дання, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00  
Симф. концерт, 22.00, 22.05 Спортні  
вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві  
в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закін-  
чення аудіції.

## Радіокутик.

### СТРОЕННЯ АПАРАТУ.

Совокупний радіоапарат є звичай-  
но гарно вироблений в майстерні. Гар-  
но позитивна скринька з квадратом ко-  
лірного матеріалу на передній стінці  
становить його щоденний стрій. Калікути  
про строєння апарату маємо на душі як  
наставляти його на чистий і голосний  
вдбір.

Кожен приймач має свій обмежений  
обсяг хвилі, який регулює обводом  
строєння (конденсатором). Приймач не  
може звичайно покрити всіх хвилі при  
поміч одного обводу. Тому звичайно  
є приймачі кілька обводів, що строється  
тим самим конденсатором, який відпо-  
відно треба долучати, при чому долучен-  
ня першого обводу звичайно почина-  
ється до урочиння приймача.

Якже буде виглядати настроєння при-  
ймача? Перше рін долучити перший обвід  
строєння, що робимо при допомозі пере-  
кручування передлущка хвилі. Потім  
повертаючи конденсатор, шукаємо до-  
ляний в даний час стації. Стація відзи-  
вається спочатку тихо, а далі переку-  
чування конденсатора дає прикий сист-  
так зв. реакція. Тоді наставляємо галку  
строєння на найголосніший сигнал і від-  
тягаємо галкою реакцію аж до часу по-  
няк голосного звуку стації.

### ЧИ ЗНАЄТЕ, ШО...

У Франції працює 1500 конструкторів  
радіоапаратів, 10.000 продавців ра-  
діоапаратів і 25.000 робітників, фа-  
хівців у радіотехніці.

Радіоапарати в Італії дістають від  
900 до 1200 лірів місячно.

В Ланці дирекція радіо оркестру  
вибирають на конкурс.

Американські радіостанції надавали ре-  
портаж з полудняного прийняття у ми-  
ної фільмової артистки Мері Пікфорд.

Кошти будови радіоапарату в Брюс-  
селі відуть до 20 мільйонів франків.

На 13 посад, вілних в англійському  
радіо, зголосилося 2450 кандидатів. Ти-  
сяча осіб хотіли обійти посади спікерів,  
90 — дирижувати радіо оркестром, а  
125 — режисувати слуховища.

Земний американський пресоаній маг-  
нат Герст є власником 8-ми радіостанцій.  
Франція незалежність від привозу  
радіоапаратів приладів закордону. Прима  
з Німеччини зменшилася на половину.

Всєж Франція платить закордон за ра-  
діоапарати 44 мід. франків річно.

За рік в Америці продають понад 4 міль-  
йони штук радіоапаратів.

В Англії не можна слухати радіо  
трансмисії в публичних помешканнях, бо  
репортажі підлягають охороні автор-  
ського права.

В минулому році італійське радіо на-  
дало коло 200 опер. Це — безумовно  
найбільш оперова радіофонія світу.

АНЕКДОТИ З ЖИТТЯ ВЕЛИКИХ ЛЮ-  
ДЕЙ.

У програмі на літній сезон впровадже-  
но цікаву аудіцію: це будуть анекдоти  
про славних людей. В коротких, живих  
файлетках будуть обговорюватися ці-  
каві фрагменти з життя славних вождів,  
володарів, жінок, письменників, учених  
і т. п.

Першою такою аудіцією буде фейле-  
тон присвячений анекдотам з життя Міч-  
ковича 3 червня в год. 17.50.

### РАДІОАПАРАТИ В ЛЬОМБАРДІ.

Статистика париських льомбардів ви-  
казує, що серед заставлених річей пер-  
ше місце займають радіоапарати. Льом-  
барди мусіли навіть замишляти спеці-  
альних знавців радіоприладів для оцін-  
ки апаратів.

ВІСІЛЬНИЙ АПАРАТ В КАПЕЛЮСІ.

Американське радіоє т-во сконструю-  
вало висильний апарат такий малий, що  
можить тільки 11 унцій і легко миститись  
в мужеському шийдві. Крім того цин-  
дра справоздаєць має на собі пояс до  
якого прикріплені три батерії: 180-воль-  
това, 6-вольтова і маленька батерійка (як  
до кишенькових ліхтарів), сполучена з  
малим ручним мікрофоном.

Апарат має три лампи розміру і фор-  
ми жолудя і вагає на хвилі 1,1 мтр.  
270.000 кц/с з засягом коло 1/4 миль.

## БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

### ГРОШ.

Купно — продаж: Бельгі безл. 89-08—  
89,65. Долари американські 5,32 — 5,29,  
Долари канадські 5,30 — 5,26, Фальоре-  
ли голанд. 360,07 — 358,35, Франки  
фр. 35,08 — 34,92, Франки шв. 172,24 —  
171,40, Фунти англ. 26,53 — 26,67, Гуаль-  
дени данські 100,20 — 99,80, Корони  
чеські 19,90 — 19,50, Корони данські 119,74,  
118,90, Корони норв. 134,78 — 133,81, Кор.  
шв. 138,33 — 137,55, Ліри італ. 35 — 33, Марки  
фінл. 11,82 — 11,60, Марин нм. 135 — 130,  
Пезети еспан. 63,00 — 61,50, Шилл. австр.  
99 — 98, Марки нм. срібні 144 — 139.

### АКЦІ.

Банк Польський 104, Цукор 28—28,35—  
28, Вугіль 15, Ліхавон 13—12,65, Остро-  
вель 32,75, Старохавоні 35—34,50.

### ПАПЕР.

3-пр. інвест. 1. см. 69, 2. см. 69,50,  
серії 82,50, 5 конверс. 51,75, 6 доз. 75,  
врем. доз. 50,50—50,25, 7 пр. стаб. 55,50.

### ЗБІЖЕ.

Ціни львова Львів від до

Пшениця оди.	21,75—22,00
Пшениця вб.	21,00—21,25
Жито Стандарт І.	13,75—14,00
Жито Стандарт ІІ.	13,05—13,75
Ячмінь оди.	14,25—14,50
Ячмінь на млин	13,75—14,00
Ячмінь паст.	12,75—13,00
Бобик	15,25—16,75
Вика темна	17,25—17,75
Вика сіра	16,25—16,75
Гречка на млин	14,25—14,50
Гречка паст.	13,25—13,50

### ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 17-го  
червня п. р. кооперативна платня за  
львова Львів

1 кг. масла десероного бязок.  
без опакування . . . . . 1,95 зол.  
1 кг. масла десер. бочкового  
включно з боч. опакуванням 2,00 .  
1 кг. масла експорт. включно  
з експортним опакуванням  
дає зачет . . . . . 2,00 .  
1 а. молока . . . . . 0,13 .  
1 а. меду . . . . . 2,60 .  
1 еденці на масло і на мідь сьдана,  
на молоко удержана.

ПТІЦЯ. Маслосоюз повідомляє, що  
з огляду на знижову тенденцію цін  
птиці, готовань цін покищо не подає.

## Дешевий Власний Дім



Гепрезентация фабрики Пант Будівельно-Ізоляційних:  
„СОЛЬОМІТ“ Катовиці.

### з плит СОЛЬОМІТ

Ізоляція знерхніх стін, пересуви  
стіни, стелі т. п. Догідна будова.

Інформації:

### „AREOS“ — ЛЬВІВ

вул. Зибликевича 7.

Тел. 256-76.

13/98

### Подяка.

Сподобалося Всевишньому показати  
до себе нашу найдорожчу доню ГАЛЮ.  
В цім тяжким нашій горю і смутку вели-  
кою потіхою для нас було те співчуття,  
якого зазнали ми від наших приятелів.  
Сердечне Спасибі їм! Ободвало сердеч-  
но дякуємо Впр. і Всеч. Отцям Пуховим  
за сумний похоронний обряд, а саме: о.  
Евгенію Давидовичу, декану; і со-  
вітників за провід у похороні і за  
аворушлені до глибокої прощальне сло-  
во при виносі тіла з дому, о. В. Прилу-  
ковий за участь у похороні; глибоко по-  
думну протинь у церкві й о. П. Сиро-  
туковий за участь і прегарно до сльозаво-  
рушлені слово над гробом. Також за за-  
скану участь у похороні і сердечну дя-  
куємо: о. сов. В. Цєбровському, о. сов.  
В. Белкотол, о. М. Лавицькому, о. Ів. Біла-  
кові, о. М. Фазинишину, о. Ів. Тимчу-  
ві, о. З. Якові, о. А. Іздрикові, о. В. Лєсо-  
кові, о. Ю. Сєвчинини, о. А. Шувєвиче-  
нському, о. Ів. Оршикевичу, о. В. Цєбров-  
ському мол., о. І. Клясові, о. Е. Лабіньско-  
му й о. І. Мадєвичу. Зокрема дякуємо  
дуже сердечно ВП. Дарію Клясові за шир-  
ше повне посвяти виручення нас у часі на-  
шого горя. Дякуємо і братству церковно-  
му, хором і Юськович та всім тим, що  
випинили нам своє співчуття, головиз за  
відправлені Служби Божі й молитви за  
упокій душі невідкажуваної, Найдорож-  
чої Нашої Галі. Сердечне Спасибі!

Олесько, 6. червня 1936.

о. Олександр Левицький, батько;  
Луція, мати; Евген, Ростислав і А-  
дам брати.

2287

### ОПОВІСТКИ.

Інк. Михайлюка Володимира, родом  
з Коломиї, котрий одержав представни-  
тво від Українського Видавничого Ін-  
ституту у Львові — просимо негайно по-  
дати свою адресу. — Український Ви-  
давничий Інститут.

Товариство Українських Студентів Ка-  
толицької „Обнова“ в порозумінні з Ака-  
демичним Душпастирством подає до ві-  
дома, що за Благословенням Іх Експе-  
дентії Митрополита Кир Андрея відбу-  
дуться заміщені рекольції для Студен-  
тів всіх Високих Шкіл у дніх від 3—7.  
липня 1936 р. в Дух. Сем. у Львові при  
вул. Коперника 36. Зголошення приймає  
і близькі інформації дає до 1. VII. п. р.  
між 10—12. Академічний Душпастир у  
Львові, вул. Новий Світ 22, 2.

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Шко-  
ла“ у Львові, вул. Хшановської ч. 9, при-  
ймає вписи на: а) 3-річну науку хлопців  
(лічач, що починали 7-у класу всенарод-  
ної школи); б) однокрілий Торговель-  
ний Курс Абитуриєнтів для абсолютів  
(ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10  
зол. вписового, оплата за навчання в 3-  
річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. мі-  
сячно. Школа має кооперативний напрям  
і права державних шкіл. ВПИСИ при-  
ймає Секретаріят Школи до дня 5-го ли-  
пня, а на Курс до кінця вересня п. р.  
2257 2—4

### ЛІТНИЦА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання  
3,20. Пляжа — лс. Микіуличин Ділок, Гу-  
менюкова. 2269 3—10

КОСМАЧ коло Коломиї. Соняшні кімна-  
ти з утриманням поручає Леонтиня Ліс-  
ницька. 2273 2—2

ЯРЕМЧЕ, у місті прегарно положеній, да-  
леко куряни, близько Пруту — соняшні  
кімнати, можна і з добрим харчем. Ці-  
ни помірковані; соняшні в місті. Пер-  
фумья, Яремча. 2275 2—4

З АБО 2 КІМНАТИ з кухнею в ГРЕБЕ-  
НОВІ, вигідні, а одній віллі тільки з ала-  
сником, в найгарнішій соняшній положен-  
ні, на корисних умовах до винайму.  
Зголошення в Адміністрації: „Під а-  
сом“. 2253 2—2

Оголошуйтеся в найстарішій  
укр. щоденнику „ДІЛО“!

### НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ВЕТЕРИНАРІЙНИЙ ЛІКАР потрібний за-  
раз до двох районних молочарень. Зго-  
лошення слати на адресу: Районна Мо-  
лочарня в Ширці п. льво. 09/4 2—3

### РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові че-  
реши, ниркові, проти усунування мати під  
гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-  
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,  
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 3—60

ПЕРША УКРАЇНСЬКА кооперативна  
робітня тапцірсько-декораційна Степа-  
на Фецура, вул. Куток 15 (Яблонська  
10 а) приймає всілякі роботи тапцірські  
і декораційні. 2264 2—6

ВПОВ. ПАНІ! Тривка ондуляція. Гаран-  
тія 6-місячна, дешево виконує Андрій  
Кулик, Гродзькийч. 4. Модельки до че-  
сання безплатно. 2266 2—3

### ОГОЛОШЕННЯ.

За гарне свідоцтво!

## ФОТОГРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає  
найдешевше у великому виборі

## ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС

Львів, пл. Марійська 8.

(Дім Шпрехера). 46/114 1-3

## У. Т. Дент. І. БРАНЕВСЬКИЙ

2284 вернувся і приймає 1-3  
Львів — АКАДЕМІЧНА 18. Тел. 237-53

## „ЗЕЛЕМІН“ ГРЕБЕНІВ

найгарніше положення, далеко від гос-  
тинця, гамору і куряни. Гарні просторі,  
соняшні кімнати з бальконами. Більшою  
рікні-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ці-  
ни помірковані. ВЖЕ ВІДЧИНЕНІЙ.  
2262 3—20

## МЕБЛІ

всіляких кімнат дешево  
і солідно можна дістати  
у Вирибні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО  
Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 13-30

## ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН  
і т. п. зникне при вживанні спеціаль-  
ного певного і нешкідливого патент

пудру „CSAVE“ 50 сот.

Пробний пакет. Перфумерія

## С. ФЕДЕРА

Львів, вул. Сикстуська 7.  
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 16-73

Вже вийшов з друку дуже важний  
підручник М-ра Романа Савицького  
п. з.

## ГРИЙ ЗАБАВИ,

ЯК ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ В ДО-  
ШКІЛЬНОМУ ВІСІ ДІТИНИ.

Є це методичні вказівки для  
провідниць дитячих садків, перед-  
шкілля, закордон, сирітських за-  
хистів та родин.

Ціна 1,20 зол., з пересилкою 1,30.  
Головний склад: „Народній Базар“  
і Українська Книгарня в Станисла-  
вові, вул. Собієвського ч. 16. 1-3